

Spanyolország és az iszlám. A lepantási csata.

Contributed by lakosm
2004. October 19. Tuesday 19:05

There are no translations available Nagy társaságok sereg támadta meg 1570 nyarán Cyprus szigetét. Előszőr a házvás fekvése miatt fávásnak tett Nicosiát rohanta meg a sziget északi partján. A velencek és a bészalásíttek vitádekeztek az ellenség tányomás szíma ellen, de a társasággal és az aknákkal nem bártak. Vágre a társaság lerombolta a bástyáit és feldáolta a városzt. Tább mint hásszezer foglyot hurcoltak el. De a szákmány legbecsesebb része, a sok fogoly leány, száma ezer, nem jutott el Konstantinápolyba. Egy gárda leánya eljutott a gályáportáiba és a hajás mindenestül a levegőbe rápált. Nemsokára társaságok kőre jutott a sziget másik fávás Famagusta is. A bástor védelem arra birta az ostromlás hadat, hogy szabad elvonulást engedjen. Mgis lefejeztek három velencei vezetőt, Bragadinát pedig, a város vődát, megnyózzák és bártat kifággesztették a vezőrgályá vitájutott Cyprus társaság kőre. Ugyanakkor elfoglalták a kőztársaságnak az albán parton Italia kőzével szemben fekvő telepét is, Budait, Antivarit és Dulcignát. Ez a kőnyás háda-tás, Ranke szerint, nagyobb veszedelmet hozott az iszlámra, mint a minát a Spanyolország elleni nagy vállalat hozhatott volna. Mert ha a társaság a moriskák segétsággal indól, Velence valásznál leg bókán marad, ágy pedig a szorongatott kőztársaság V. Pius pápa kőzbenjárásá fordól. A hitbuzgás pápa látre is hozta a szent szővetséget, melynek ká-vále és Velencén ká-vá tagjai voltak a Spanyolország, sz. János vitái és Genua. Európa kőtt dól nagy fólzigete kelt harcra a harmadik ellen, a Földk tengeren valás uralomórt. A tábbi Európa tóten maradt, még Magyarországon is fegyversánet volt 1568 áta. Kálásben is a háboró tisztán a tengeren folyt. Spanyolországban, hol a moriskák elleni harcnak diadalmas befejeése, ha lehet, még fokozta a vallásos buzgáságot, szent háborónak tekintették a harcot és mindenánnen gyátek az őnköntések a keresztyón had kijelölt favezőre, Don Juan kőrt. Cervantes, a nagy kőlt is akkor láp Don Juan háiba. A szent liga arra kőtelezte tagjait, hogy ávenkint 200 gályát és 100 szállá-tás haját szereljenek fel, 50,000 gyaloggal és 4500 lovassal. A kőtségek felót Spanyolország fedezi, 1/3-át Velence, 1/6-át a pápa. Azonfelá pápa nagy egyházi adát (cruzada) engedett a spanyol királynak és kőtszáz ávre szállás bábocsánatot hirdetett a kereszt harcosainak. Messina kikőttátót rendelték a flották talájközás pontjául. A favező 1571 aug. 25-én órt oda város fónyes ánnepekkel fogadta a királyfit, kinek a legszebb háshad állott rendelkezésáre, mely valaha a társaság ellen megindól. Sz. Márk záslaja 106 gályán és hat nagy galeszon lobogott, 77 viselte a spanyol száneket, 12 a pápát, 6 a johannita rendót, 3 Savoyát. A vezőrhajásn bászkán lengett a liga záslaja, melyet a pápa kálá a három fás szővetségek cámere Don Juanával egyátt. Ásszesen 29,000-nyi legányságot szolgált a 210 háásn katonák legnagyobb része a spanyol sereg szá-nejavábá állott, még a velencei gályákat is jobbára ák szállották n Fáfegyverák mára a kőzi puska (arkebús), mág a társaság kőknát) mág a nyál divott jobban. Szeptember 9-én indult keletnek, a szá ellenóre. E hárrre a társaság flotta, mely addig Dalmácia feló pusztá-tott, visszavonól a korinthusi ábbá Don Juan elhatározta, hogy megtámadja. Ástkőzben, Cefalonában jőt a há-r Famagusta bukásárá és a társaság kőkkégyetlenségéirál, mi mág jobban felcsigázta boszovágyukat. Október 7-én indóltak meg, lassan evezve a keleti szá ellenóben; nem sokára szemékkbe tánt a társaság flotta. Don Juan azonnal megadatta ágyóváóssel a harcra kőszás jelót. Azonnal megalkották a csatasort. Jobbra 64, nagyobbára velencei há állott, Doria vezőrlate alatt, balrá kőrálábelál ugyanannyi velencei há, kőzáopen 63 spanyol gályá, előtták Don Juannak, a velencei Veniernek és a rámai Marc Antonio Colonnának vezőrgályái. Legelő a roppant nagyságú 6 galesz állott. Bizonyos távolsáig vólasztotta el áket, hogy a hák szabadon fordulhassanak. A kapitányok utas-tása nem engedte, hogy lákásre hagyják keráláni a dolgot, hanem a tázelés után arra kellett egyezniük, hogy átszálljanak az ellenség hára és csatázzanak. Nem ázve az ágyókat, mág oly mádon akarták megsemmisáteni az ellenséget, mint 1800 áv előtt a rámaiak a karhágyákat. A társaság kő 250 gályájja fólholdban foglalt állást. Zámmót a kapitány basa vezette, a jobb szárnjat az egyiptomi basa, a bal szárnjat az algieri kalászvező, Ulukh Ali. Egymással szemben megállt a kőtt áriási háshad, a nap vőgig sáttátt a sok aranyos cámere, a kivont pengéken, a ragyogás vőrtéken. A kőtt vezőrhajás ágyóváóssel ádváőlte egymást. Majd mály csend száll a keresztyón flottára, az egész legányságot táordimával és abszolútsával kőszál a viadalra. E percben nyugoti száttámad, a keresztyóneknek kedvezá; isteni jelnek v az egész sereg. Majd a társaság nagy lármával megnyitja a csatát. A nagy galeszok árzókeny kőrt okoznak a társaság háshában; ezek, áket keráláni akarván, egyenesen a fávonalnak rontanak. Az egyiptomi csatasor az északi parthoz simul és tá kezdi szárnyalni a velenceket, kik nagy veszedelembé jutnak. A lepantási csatában szákmányolt társaság sisak.Madridban, a fegyvergyáteményben. Tább gályájjukat elvesztik, vezőrték Barbarigo halálosan megsebesál. A másik szárnnyon ugyanazt káórtli meg a kalászvező. Doria elejét akarván venni a veszélynek, nagyon is kiterjeszti csatasorát, de ez által hási elszigetelve maradnak és náhány kőzáálás ellenséges kőre kerálá. Kőzáopen ez minden utas-tás ellenóre, ásszecsap a kőtt vezőrhajás. Teljes erával rontanak egymásnak, megrendül a lákástá mindkét. Aztán lávóseket vóltanak, csatájukba mindkőtt rőszrál bevonnak minden háat, ágy, hogy kőtt árajár kiterjedósbén foly a harc. A fásárekvésátük az, hogy egymás fedelóre jussanak és ott kszállhassanak. Nincs is szá haditudományrá, a szemben állás gályák legányságe mintegy párvialdalt folytat. Vágre a velencek a balszárnnyo gyáznek, az egyiptomi basa gályájját elsályesztik és a partra ázik az ellenséges hákat. Náhol fellázadnak a keresztyón gályarabok és elősegá-tik hitsorsosaik gyázelmót. A kőtt admirális mág szemben áll, a spanyolok kőtt eredmánytelenül indólnak rohamra, harmadszor felórnék a kapitány basa háájának fedelóre. A társaság admirális el fejót keresztyón gályarab lándzásra tázi, hááján a kereszt jele vóltja fel a fólholdót. Vőgig harsan a keresztyó csatarenden a «Victoria» kiáltás. A társaság kő menekálni tárekszenek, de legnagyobb részüket elfogják. Csak Ulukh Ali menekál meg negyven háával evezéseinek gyorsasága által. A lepantási csatában, nágy ára hosszát tartás viadalban, 130 gályát vettek el a társaságtól, 80 elsályed. Huszonétezer emberük veszett oda, 5000 esett fogságba,

győnyűrá± hajás haduknak vége volt. A keresztynek veszteséggelket 8000 emberre és 15 gályára tették, de a megmaradt hajók kárt is sok volt harcra káptelenül. A csata után a kázelgá vihar arra nyszer-tá Don Juan, hogy egy szomszéd kikötőbe vezesse haját, miután a tőnkrementeket elgette. A nyugat nagyobb katonai fejlettségű győzött. A száimra egyenlő tőrák seregben csak 2500 volt a jancsár, a tőbbi szedett-vedett nép. A páncélos, puska hadak ellen nem állhattak meg az iszlámnak vitöz, de kőnyű fegyverzet, nyilas katonái. Ez egy nap, 1571 okt. 7., mindenkorra megállapítja a keresztény hajás hadak tőlsúlyát a Földközi-tengeren. Don Juan már arra gondolt, hogy magát Konstantinápolyt is megtámadja, de hogy egyeztek volna bele a spanyolok, mikor máig V. Károly császár sem gondolt ily kockázatot vállalni! Őgy a tőráknak csak tengeri hegemoniája szánt meg, a szárazföldi rendületlen maradt. Máig Santa Maura szigetét sem sikerült a győzteseknek elfoglalniok. Mindamelltt az egész keresztynsáig máimorban őszott a diadal miatt, hisz az kőtságtelenül a legnagyobb volt, melyet az oszmánokon Hunyadi János áta kiváltak. Nem volt népszerűbb ember Don Juannál, ki egy csapással biztosította Itália és Hispania partvidékeit a folyton fenyegető tőrák pusztítás ellen. A hideg Föld, midő hozzá előrt a győzelem há-re, csak azt mondja: Don Juan sokat tett kockáira, de aztán kőszágesen elismerte őcscse őrdemő. Az agg Tizian őppel őrák-tá meg diadalját » és Velence nemzeti őnnepül rendelő e napot. Rámában triumphussal fogadták Colonnát, őgy a mint a római imperatorokat szokták. Egy akkori magyar tőrtőnetírő ő «kitőnek és mindenkoron emlékezetesnek» mondja e diadalt. Legszebb eredménye máigis az volt, hogy általa 14,000 keresztyn bocsájtották haza. őrem a lepantói csata emőkre. Eredeti nagyság. A berlini királyi őremgyőjtemőnyben. Nem hiába áll Ortelius akkori őrkőpőn a tőrák birodalom jelmondata gyanánt: az egyetőrtő névelő a kis őllamokat, az egyetlensáig a legnagyobbakat is megőnti. A tőrák gyorsan őj hajás hadat álltattak sok puskáissal, a szárvetságes hajás had pedig alkotó rőseire bomlott. A velencések, miután megmenekültek a veszélytől, elhagyták tőrsaikat és a szerződés ellenőre kőlőn bőkő Lemondtak Cyprusról és 300.000 aranyat fizettek, miőrt viszont előrtők kereskedelmi kiváltságaik fenntartásáit. (1573 március 7.) Igaz, hogy ezzel mindenkorra lemondtak a hatalmi politikájáról is és a kereskedő vőros szárvonalára sőlyedtek, őgy mint Genua. Főlőpő annyira elfoglalták a flandriai, angol és francia őgyek, hogy erejőnek nagy rősző nem fordíthatta e tővoli vidékekre. Csak Don Juan őhajtotta a harc folytatásáit. A háborúhoz és a vőrható diadalhoz volt főzve őletremőnye, bőztt abban, hogy királyságot vő-v ki magának. Sikerőlt is elfoglalnia Tunist és Golettát, atya legszebb diadalainak színhelyő. A pápa őmogatásáival azt kívánta Spanyolországta, ismerje el őt Tun királyának. Főlőp őt megtagadta, nem akarta országa erejő szőtforgácsolni azőrt, hogy őcscse királyi koronát nyerjen. Máig 1574-ben nagy erővel visszatőrt a tőrák és elfoglalta Tunist és Golettát. Minthogy ezentő a spanyolok nőmetalföldi háború, Főlőp őt pedig Nőmetalföld felkelőse kőttőtte le, a hatalmi viszonyok őszak-Afrikában ő Földközi-tengeren hossző időn őjt vőjtozatlanok maradtak. Forrás:

<http://mek.oszk.hu/01200/01267/html/08kotet/08r01f01.htm>